

Glo.ordi. Johannis II La. I Nico.delyra

q̄d q̄d tenet tenete: nihil aliud ab hereticis recipite: q̄r̄ bis q̄b̄l̄ gaudeo: nihil aliud ad salutem vob̄ supaddi experto. Lū ḡ gaudeā d̄ v̄rō bono p̄ncipio: ne faciat dole re defectu v̄rō: q̄r̄ vt sollicitus custos oia q̄ circa vos fiunt ḡlico. a Ambulat̄es ī ve. P̄s̄t̄ ī adā ī padiso: vt oparef̄ t̄ custodiret ill̄: Opat̄ effect̄ p̄uectionem custodia p̄fectioī ip̄ī statū etq̄ st̄antia designat. b Hō tāq̄ mā. Arguit he reticos q̄ relictis q̄ ab aplis audierāt noua iducebat t̄ p̄ frāne charitat̄ federa di spabāt. c Qm̄ multi se. D̄ de hereticis p̄t̄ accipi: q̄ cō fitē iēsū icnātū. Sz v̄l̄ ve rā c̄l̄ carnē: vel verā diuinitatē: vel v̄x ēl̄ p̄em demū aut aliquid tale negat. v̄l̄ p̄t̄ de iudeis accipi: q̄ iēsū nō dū ad salutē mūdi venisse dene gāt. Sz expetāt v̄t̄ anti xpm̄. d Aideate vos. r̄c̄. Iste talib̄ ne p̄seriat: sz po rī attēdēt q̄l̄ s̄l̄ p̄fecte in structi ad fidē t̄ st̄antiam. e Mercede r̄c̄. Deū plenus cū iocunditate capit̄. p̄seuerādo ī doctrīa vob̄ tradita: t̄n̄ p̄sentēdo eoz errori. f Et nō p̄ma. S̄iq̄s sepa se a diuīa doctrīa vt c̄r̄ rectā si dē querlationēz mādatōrū d̄ sit sepa se a do ne hēat de um. p̄ actualē t̄ st̄eplatiuaz ritā sit alicuī d̄s: q̄ ē creator om̄. g Qui p̄ma. Māet ī euāgelica doctrīa q̄ km̄ ea z sapit t̄ agit. Sepat se ab illa q̄ alī sapit t̄ agit. h Si q̄s venit ad vos. Lū iohes ap̄l̄ ephēsi balneas lauādi gra iraret t̄ videret cherinthiū exiit dīcēs: fūgiam̄ h̄ic: ne balnei iōb̄ corriūpāt nos l̄ q̄ b̄cherith̄ lauaf̄ x̄t̄at̄ ūm̄ cus: fē ḡ q̄d docuit. Tanta em̄ apl̄ atq̄ eoz discip̄l̄ tūc̄ in religiōe cautelea vtebant̄ vi nec x̄bi q̄dē cōlōnē cū alī q̄ eoz q̄ a x̄t̄ate deuauerāt h̄ic paterēt. i Ecce aue ei di. Quia signū videt con sensus erroris: b̄ em̄ dicim̄ amicis: q̄r̄ opa nob̄ placent t̄ vos si forte decepti nō cēt̄ olī forī p̄ talē v̄ram famili aritatē possēt decepti: qui cre derent illos placere vobis: t̄ sic crederent illis. k Plura habēs vobis scri bere. Intelligit h̄ac admo nitionem vobis fore peruti lem: q̄r̄ ad p̄firmationem illi us decreū etiam venire ad vos: nec th̄ extoto interim potū silere. l Salutant te. Sic aduersariis veritatis aue p̄hibet dicere: ita econ tra electos ex p̄sona electorū saluat. Finit ep̄la sancti Joha nis secunda.

Incipit

a s̄ aliq̄s forasse non omnes de: quoniam inueni d̄ filiū tuis a b In veritate, fidei t̄ mox. c Sic māda. ac. s̄ q̄dīe p̄ficiēdo. s̄ in vera fide. s̄ r̄ p̄fere. a p̄c. i. a x̄po q̄ est p̄ oīm xp̄ianor. Cōseq̄nter in ducit ad p̄ficiēdo in melius. d. d Et nūero go te dñā. de. p̄ficit in mādato dilectionis in q̄to ta lex ip̄le: Ro. xiiij. Plenitudo legis ē dilectio. e Hō tāq̄ mādatū no. r̄c̄. q̄ sic dictū est. s̄. ii. ca. mādatū de dilectione est de dictramine legis natu ralis. t̄ sic a p̄ncipio cōditionis humanae: de lege mōsaica. t̄ sic est ab initio legis date. t̄ renouatum est in lege noua. t̄ sic est ab initio legis euangelice f At diligam̄ alterutrū. in deo t̄ pp̄ deum. g Et hec est charitas vt ambulem̄. sp̄ p̄ficiēdo. h Sedm̄ mādata: nō exēam̄ ad aliq̄s errores n̄ cessam̄ ad ope p̄t̄utū. s̄. i. d̄ ea charitate vata vt ambulemus fm̄ mādata ēl̄. Hoc enim mandatum est: vt quē admodum audistis ab initio in i a s̄ et necesse est vt perseuerens. eo ambuletis: quōdnam multi se m̄ s̄ p̄t̄ xp̄iani noīs cōfessores. a s̄ de nō cōsor tio. b Ad amorem t̄ doct̄inā mundi. ductores exierunt in mundum. a s̄ nec doctrīa: nec vita. b s̄ mḡm̄ t̄ normā sci Qui nō cōfiter̄ iēsum christum n̄ tac̄. a s̄ q̄b̄ canere: nā hi t̄les: sic t̄ d̄ c̄ p̄seriū venisse ī carne: Hic ē seductor et p̄t̄ ideo. antichristus. Vide v̄sm̄etip̄os a s̄ deficiēdo illā mercedē quā opando meruitis. s̄ nūm̄ini. ne pd̄atis que opati estis: sed vt s̄ in futuro: vel hic grām̄. s̄ q̄ simular se alīsa mercedē plenā accipiat̄. t̄ Dis p̄ire sapia t̄ doct̄ria t̄ ex supbia discedit ab hūili p̄dicatiōe xp̄i. s̄ q̄ aliquā seductionē vel timore. q̄ p̄cedit t̄ nō p̄manet in doctrīa a s̄ s̄ si p̄seuerauerit v̄l̄ in finē saluū erit. s̄ xpī deū nō habet. Qui p̄manet ī a s̄ v̄n̄ em̄ ver̄ deū sunt p̄t̄ t̄ filiū: nō est filiū po sterior: nō est minor parre. doct̄ina: hic t̄ filiū ēt patrem ha a s̄ q̄ndē p̄ han̄ doctrīna t̄ hic t̄ in futuro dē habet t̄ nō p̄ doctrīna illo: ergo si quis. bett̄ Si quis venit ad vos: t̄ h̄ac a s̄ nō t̄m̄ nō assentiat̄: sz nec ad horā recipiari nēdū hospitale: ec̄ vultus: p̄ mala eoz colloquia corrumptēn̄ boni mores vestri. doct̄inā non afferet: nōlite re cipere ī domuz eū: nec que ei di e a s̄ em̄ q̄ vox ē istitura: cōdem se ondit cū illo: alio quin simulatio: ē: q̄ i xp̄ianis cē nō debet. xeritis. Qui em̄ dicit illi aue: cō municat opib̄ eius malignis. Ecce pd̄ixi vobis vt ī die dñi nō a s̄ ī cōmonitiōe ewīde rei: vel fōst̄a etiā s̄ alīs p̄fundamini. Plura habēs vob̄ s̄ p̄ scripturā q̄ nō ad eo cōmonuebit quantū vita t̄ p̄t̄ia magistrī. scriberēn̄olui p̄ chartā t̄ atramē m̄ tu scribere. Spero em̄ me futurū a s̄ iltrēdos. b̄ mēt̄. c̄ v̄m̄ iltrēdū: v̄l̄ ad os illo: p̄seriorū obstruendum. apud v̄ds et os ad os loqui: t̄y o a s̄ illo: cōfusis: v̄rā fide cōfirmata. gāudiū v̄rō plenū sit. Salutat te p̄ vel ad l̄am vel fōst̄a filiū alterūmeropolis eccl̄ie. s̄ q̄d ego ex parte mea dico. filiū sororū tue electe. Grām̄ tecū. Finit sc̄da ep̄la bt̄i ioh̄is apl̄i.

L 4 v̄k Sc̄da

